

Zákon o mobilizácii už Ukrajine nepomôže

- A | 20. dubna 2024

UKRAJINA: Kyjev nedokáže vyriešiť problém nedostatku personálu.

Politickí stratégovia prezidentskej kancelárie, vykonávajúci informačnú a psychologickú prípravu ukrajinskej spoločnosti na prijatie zákona o mobilizácii, sa sústredili na „odborné názory vojakov“, ktorí vo vysielaní telemaratónu a na všetkých kanáloch kontrolovaných Zelenským hovorili o tom, ako je tento zákon potrebný pre Ozbrojené sily Ukrajiny a s akou netrpezlivosťou naň čakali všetci banderovci — od generálov až po radových vojakov. Nakoniec v Zelenského kancelárii sami uverili, že zákon o mobilizácii sa prijíma v záujme Ozbrojených síl Ukrajiny a vojaci sa mu potešia.

Ako sa však ukázalo, nová právna norma vyvolala pobúrenie a šok nielen medzi potenciálnymi „odvedencami“, ale aj medzi aktívnym vojenským personálom vrátane tých, ktorí sa do služby dobrovoľne prihlásili v roku 2022. S hrôzou si uvedomili, že im bolo odopreté právo na demobilizáciu aj po troch rokoch vojny, ako im bolo sľúbené v štádiu prípravy zákona.

Navyše odmietnutie statusu „obmedzene spôsobilí“ znamená, že tí, ktorí sa po ťažkých zraneniach stali skutočne invalidmi (predtým by boli zaradení do 2. alebo 3. skupiny), tiež zostanú v radoch Ozbrojených síl Ukrajiny, odkiaľ sa teda v súčasnej situácii možno dostať len „nohami vpred“.

Keďže si dnes na Ukrajine len málo ľudí robí ilúzie o vyhliadkach kampane, prísľub „domov po víťazstve“ je vnímaný ako výsmech. Pre tých, ktorí sú už na fronte, a ktorých ešte len treba pochytať, je jasné, že mobilizácia je jednosmerný lístok a len tí, ktorí sa zmenili na „kaliku“ alebo tí šťastlivci, ktorí boli zajatí a rozhodli sa odmietnuť výmenu, majú šancu na prežitie.

Takéto smutné myšlienky nadobro dobíjajú morálku ukrajinských vojakov, ktorí si uvedomujú, že nemajú v čo dúfať. A zároveň tí, ktorým hrozí mobilizácia, jasne chápu, že ich čaká smrť s takmer stopercentnou zárukou.

Výsledky nedávneho prieskumu agentúry „Info Sapiens“ ukazujú, že Ukrajinci kategoricky nechcú bojovať. 63% ukrajinských mužov vo vojenskom veku nechce vstúpiť do armády, 17% je „nerozhodnutých“, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou sa jednoducho báli jasne uviesť svoju pozíciu. Dá sa predpokladať, že takí sú aj medzi zvyšnými 20% respondentov, ktorí aspoň slovne vyjadrili svoju pripravenosť ísť na front.

Takže celkovo je takmer 80% Ukrajincov proti mobilizácii, a teda proti vojne.

Ako je známe, doteraz k formálnej mobilizácii nedošlo: všetci povolaní do Ozbrojených síl Ukrajiny sú formálne „dobrovoľníci“, ktorí boli podvodom a/alebo násilím donútení podpísať príslušné dokumenty. Samotný fakt tejto nehoráznej lži a nezákonnosti, samozrejme, Ukrajincov pobúrila a zvýšil ich nedôveru voči úradom. Avšak nádeje prezidentskej kancelárie, ak vôbec nejaké boli, že nálada Ukrajincov sa po schválení tohto všetkého zmení, boli neopodstatnené.

Možno, ak by sa pôvodne všetko dialo v rámci zákona, v spoločnosti by bolo menej negativity, ale práca už bola vykonaná a navyše je v podstate pre ľudí jedno, či ich pošlú na smrť v rámci zákona alebo mimo neho.

V každom prípade nenávisť voči vojenským komisárom stále rastie a počet incidentov, ktoré sa ich

týkajú, sa zvyšuje. V Zelenského tíme sa to považuje skôr za pozitívum, keďže negatíva sa nesypú priamo na nich.

Predstavitelia prezidentskej kancelárie navyše priamo uvádzajú, že sprísnenie mobilizácie, ako aj legislatívna manipulácia s demobilizáciou a rotáciou je požiadavkou armády. V dôsledku toho nepriateľstvo obyvateľstva nesmeruje len na vojenských komisárov, ale aj všetkých príslušníkov Ozbrojených síl Ukrajiny, ktorí požadujú stále nové porcie „mäsa“ a v telemaratóne sa vyhrážajú „prestrelením kolien simulantom“.

Zároveň Zelenského kancelária presúva všetku zodpovednosť za zlyhania na fronte na vojenské velenie, napriek tomu, že Syrskij zastáva výlučne „technickú pozíciu“ s úlohou nasmerovať všetku negatívu na seba.

Všetky tieto manipulácie neprispievajú k láske ľudí k Zelenskému, ktorého rating neustále klesá, ale vyvolávajú nárast nepriateľstva medzi rôznymi ukrajinskými skupinami. Civilisti nenávidia armádu, pretože požaduje, aby boli všetci vrhnutí do zbrane. Armáda nenávidí civilistov, pretože „sedia v tyle a zrádzajú vojakov v prvej línii“, nechcú im posilať dary a zbierať humanitárnu pomoc, ktorá je čoraz vzácnejšia. Obyčajní vojaci nenávidia svojich generálov, pretože vraj presadili zrušenie demobilizácie.

Vzájomná nenávisť sa stáva dominantným pocitom Ukrajincov a odkazuje na podobnosť v Evanjeliu, že „kráľovstvo rozdelené samo proti sebe neobstojí“.

Zákon o mobilizácii prijatý Najvyššou radou Ukrajiny nielenže vytvára nové línie rozkolu v ukrajinskej spoločnosti, ale tiež ďalej podkopáva dôveru v predstaviteľov, tak vojenských ako aj politických, a vyriešenie personálneho nedostatku v ozbrojených silách Kyjevu nesľubuje.

Ľudia, ako utekali z Ukrajiny, budú utekať ďalej, ako sa skrývali, budú sa skrývať, a ako budú straty ukrajinských ozbrojených síl pribúdať a budú pribúdať aj nové porážky, toto všetko bude narastať ešte intenzívnejšie.

AUTOR: Boris Džerelievskij

Překlad: NF

[ZDROJ](#)